

THE WRITER WHO NEVER WROTE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe



GILLETTE: कधीच न लिहिणारी लेखिका

मला सर्वात आधी समजलेल्या गोष्टींपैकी एक म्हणजे प्रकाशन व्यवसाय शुद्ध कथनाला कधीच अस्पर्श राहू देणार नाही. आज ना उद्या, पैसा व्यवस्थेला विश्वासार्हता तयार करायला शिकवेल.

आज, कोणाचे तरी बिंग फुटले.

तिने कादंबरी चोरली नाही.

तिने ती सांगणारा शब्द चोरला.

एक स्त्री पुस्तक प्रकाशित करते. ती त्याला आपली पहिली प्रेमकादंबरी म्हणते. एका व्हिडिओत, जवळजवळ रडत, ती आपल्या प्रेक्षकांना सांगते:

“मी ती स्वतः लिहिली. मी फक्त AI कडून ती दुरुस्त करून घेतली. कल्पना पूर्णपणे माझी होती.”

लोक तिच्यावर विश्वास ठेवतात.

ते टाळ्या वाजवतात.

मग त्यांना कळते की “दुरुस्त” याचा अर्थ काहीतरी अगदीच वेगळा होता.

कृत्रिम बुद्धिमत्तेने स्वल्पविराम दुरुस्त केले नाहीत.

पुस्तक तिनेच लिहिले.

त्या स्त्रीने विनंती लिहिली.

माझा स्वतःचा मार्ग कधीच प्रसिद्धीसाठी घडवलेला नव्हता. तो कितीतरी कमी आकर्षक गोष्टीसाठी घडवला होता: मी जे वर्णन करतो त्याची पूर्ण किंमत चुकवणे.

एका खऱ्या कंपनीत अठरा वर्षे.

कृत्रिम बुद्धिमत्तेने फुगवलेली कल्पना नव्हे, तर अशा वडिलांनी विस्तारलेले आयुष्य ज्यांनी माझ्या आधीच आपली स्वतःची चाळीस वर्षे गुंतवली होती.

लिहिणाऱ्या माणसाला लिहून घेणाऱ्या माणसापासून काय वेगळे करते?

तंत्रज्ञान नाही.

तंत्रज्ञान हे केवळ एक साधन आहे, 1950 च्या दशकातील टाइपरायटरपेक्षा वेगळे नाही. खरा फरक हा आहे की शब्दांमागे एखादे शरीर आहे का.

शब्द ज्याचे वर्णन करतात त्यातून गेलेले एक शरीर.

वर्षांनी, चुकांनी, शिस्तीने, त्यागाने, विजयांनी आणि पराभवांनी प्रत्येक वाक्याची किंमत चुकवलेले एक शरीर.

तिचे पुस्तक प्रेमाचे वचन म्हणून विकले जाते.

हमखास यश.

कारण जाहिरातीचे सर्वात जुने रूप नेहमी एकच राहिले आहे:
फसवणूक.

लोक ती क्वचितच ओळखतात.

ते फक्त तिच्यावर भाळतात.

म्हणूनच माझे कथन एक वेगळे घोषवाक्य बाळगते:

“काळ त्यांच्यासमोर ठेवतो ते बिल, ज्यांना वाटले होते की ते नंतर चुकवू शकतील.”

मी कधीच प्रसिद्ध होणार नाही.

मी कधीच श्रीमंत होणार नाही.

पण मला विसरणे अशक्य असेल.

Ferdinando Frega